

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 23. novembar 2011. god.

Slučaj br. 2011-26

G-din Njazi Asllani

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava zaseda dana 23. novembra 2011. god. sa sledećim prisutnim članovima:

g-din Antonio BALSAMO, predsedavajući
g-đa Magdalena MIERZEWSKA, član
g-đa Anna BEDNAREK, član

uz asistenciju
g-dina John J. RYAN, Viši Pravni savetnik
g-đe Leena LEIKAS, pravni službenik
g-đe Stephanie SELG, pravni službenik

uzevši u obzir gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkim postupkom Saveta 2008/124/CFSP od 04. februara 2008. god., Koncept Odgovornosti EULEX-a od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravila Procedura Komisije od 09. juna 2010. god.,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 15. septembra 2011. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice slučaja, kao što su i podnete od strane podnosioca žalbe, a kao što se i vidi iz dokumenata koji su dostupni Komisiji, mogu se ukratko opisati na sledeći način. Detaljniji opis događaja je dostupan u

presudi Ustavnog suda koja datira od 17. decembra 2010. godine (ref. Br. Slučaja KI 08/09).

Istorijat

3. Dana 27. februara 1990. godine, privremena uprava društvenog preduzeća IMK (fabrika čeličnih cevi) u Uroševcu je prekinula ugovore o zaposlenju podnosiocu žalbe i 571 ostalim radnicima pod osnovom da su pomenuti radnici bili odsutni sa posla pet uzastopnih dana. Nakon toga, radnici su se javljali na poslu svakog dana do 05. maja 1990. godine ali im nije bilo dozvoljeno da uđu u objektima. nikakve disciplinske mere nisu preduzete pre otpuštanja.
4. Radnici su podneli kolektivno žalbu 08. marta 1990. godine. Oni nisu primili nikakve odgovore za njihovo protivljene otpuštanju.

Sudski postupci u pogledu otpuštanja

5. Godine 2001 radnici su podneli žalbu Opštinskom sudu u Uroševcu povodom njihovog otpuštanja i za gubitak zarada.
6. Dana 11. januara 2002. godine Opštinski sud je odlučio da je odluka da se ponište ugovori o zaposlenju bila nezakonita i da svi radnici koji se jave na posao do 01. maja 2001. godine trebaju da se vrate na radna mesta i trebaju da ostvare sva svoja prava koja proističu iz originala ugovora o zaposlenju sa IMK-om od 19. februara 1990. godine do 01. maja 2001. godine.
7. Bilo je moguće da optuženo preduzeće uloži žalbu na ovu presudu Okružnom sudu u Prištini u roku od osam (8) dana od dana dostavljanja pismene kopije presude. IMK nije iskoristilo ovaj pravni lek. Odluka je postala konačna (*res judicata*) na dan 11. mart 2002. godine.

Izvršenje konačne odluke

8. Pošto IMK nije uspela da ispoštuje svoje obaveze u vezi sa izvršenjem konačne odluke, zaposleni su zatražili od Opštinskog suda u Uroševcu izvršenje naloga.
9. Dana 22. decembra 2005. godine Opštinski sud je naložio izvršenje svoje ranije odluke, tj. isplatu neisplaćenih plata, i zabranio je privatizaciju IMK-a od strane kosovske povereničke agencije (KPA). Ukupan iznos neisplaćenih plata a koje su trebale da se isplate je iznosio 25.649.250 evra sa godišnjom kamatom od 3 % sa početkom od 13. marta 2002. godine.
10. Dana 16. januara 2006. godine, jedan sudija u Opštinskom sudu, *po položaju*, preokrenuo je zabranu privatizacije IMK-a. Odluku je kasnije potvrdio Okružni sud u Prištini.
11. Nisu izvršene isplate zbog neprekidnih napora od strane kosovske povereničke agencije (KPA) da stopira izvršenje odluke i da se privatizuje IMK.

Postupci pred Posebnom komorom vrhovnog suda

12. Dana 02. avgusta 2006. godine KPA je podnela žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda (u tekstu: PKVS) tvrdeći da je važno da interpretacija zakona bude pojašnjena u sličnim slučajevima.
13. Dana 09. avgusta 2006. godine PKVS je odbila žalbu jer smatra žalbu u suštini kao pokušaj da se žale protiv konačne presude donete 2002. godine, a što ne može biti dozvoljeno iz razloga pravne sigurnosti (*res judicata*).

Zamrzavanje sredstava IMK-a

14. Dana 11. decembra 2006. godine Opštinski sud u Uroševcu je zamrz'o finansijska sredstva IMK-a, obavezujući KPA da plati radnicima 25.649.250 evra od sredstava IMK-a. Ova je odluka kasnije bila izdvojena od strane Vrhovnog suda ali je Opštinski sud, ponovo razmotrivši slučaj, zamrz'o sredstva ponovo 23. oktobra 2007. godine. Ta odluka je potvrđena od strane Okružnog suda u Prištini na dan 17. decembar 2007. godine.

Procedura privatizacije

15. Dana 13. decembra 2006. godine KPA je izdala saopštenje za javnost u kome je navela da je jedina ponuda za privatizaciju IMK-a u drugom krugu nadmetanja ponuda bila 3.657.000 evra.
16. Dana 17. decembra 2007. godine PKVS je odbila zahtev da se spreči prodaja kompanije ali je napomenula da važeći zahtev za neplaćene zarade, kao što je i navedeno u konačnoj odluci od 2002. god., još uvek postoji. Žalba protiv odluke PKVS-a je bila odbijena 08. februara 2008. godine.
17. IMK je, u međuvremenu, bila u potpunosti privatizovana 21. novembra 2007. godine za 3.200.000 evra. Pokušaji da se poništi privatizacija IMK-a su bili neuspeli.

Postupak likvidacije

18. Dana 18. decembra 2007. godine KPA je stavila IMK pod likvidacijom. Kreditorski zahtev radnika je predstavljen komisiji za likvidaciju. Koliko je Komisija upoznata sa ovim postupak je još uvek na čekanju.
19. Dana 06. oktobra 2008. godine Opštinski sud u Uroševcu, *po službenoj dužnosti*, je suspendovao izvršenje konačne odluke od 2002. godine nakon što je bio obavješten od strane KPA-a da je nad IMK-om otpočet proces likvidacije. Ova odluka je saopštena radnicima nakon godinu dana.

Postupci pred Ustavnim Sudom

20. Dana 18. decembra 2010. godine Ustavni sud je smatrao da su prava radnika povređena zato što konačna odluka (*res judicata*) od 2002.

godine da se isplate plate i dalje nije izvršena i 8 godina nakon što je odluka doneta.

21. Prema Ustavu Republike Kosovo, član 159.2 "interesi društvene imovine i preduzeća na Kosovu će biti u posedu Republike Kosovo". Ustavni sud smatra da ova odredba treba da bude shvaćena na takav način da je Vlada Kosova ona koja je odgovorna za sve obaveze takvih preduzeća, uključujući i žalbe za plate radnika.
22. Ustavni sud je naložio da konačna odluka od 2002. godine treba da bude izvršena od strane vlade i kosovske agencije za privatizaciju, kao zakonskog naslednika KPA-a, a koje će obavestiti Ustavni sud, u roku od šest meseci, o merama preduzetim kako bi primenili presudu.
23. Komisija nema daljih informacija o ovim postupcima.

Kontakti sa EULEX-om

24. Dana 13. februara 2009. godine zahtev za izvršenje presude od 11. januara 2002. godine je podnet u odeljenju za pravosuđe u EULEX-u.
25. Dana 10. aprila 2009. godine sudija EULEX-a je obavestio sindikat radnika da sudije EULEX-a nisu kompetentne da sprovedu presude kosovskih sudova. Sindikat je upućen da podnese nalog za izvršenje Opštinskom sudu u Uroševcu.
26. U novembru 2009. godine podnosilac žalbe je podneo zahtev tužiocu EULEX-a u Prištini da istraži slučaj. On je bio obavешten da je slučaj bio prebačen u Okružni sud u Prištini. On nije dobio nikakav dalji odgovor od tužioca EULEX-a i on tvrdi da zvaničnici EULEX-a u Okružnom sudu neznaju ništa o ovom pitanju.
27. Dana 17. juna 2010. godine podnosilac žalbe se obratio pismenim putem odeljenju za pravosuđe u EULEX-u tvrdeći da nije bilo napredka u pogledu izvršenja presude i tražio je da EULEX iskoristi svoj autoritet kako bi se primenila odluka. Prema rečima podnosioca žalbe nikakav odgovor nije dobijen iz odeljenja za pravosuđe.

III. ŽALBE

28. Podnosilac žalbe tvrdi da EULEX nije uradio ništa kako bi primenio konačnu odluku Opštinskog suda u Uroševcu, donetu u januaru 2002. godine.

IV. ZAKON

29. Pre nego što se žalba razmotri o svojim zakonskim osnovama, Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su predstavljeni u Pravilu 29. njihovih pravila procedura.
30. Prema pravilu 25. paragraf 1. iz pravilnika o procedurama komisija može jedino da ispita žalbe vezane za kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata u sektorima pravosuđa, policije i carine.
31. Prema pomenutom pravilu, na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, komisija ne može razmatrati sudske postupke koji se vode pred sudovima na Kosovu.
32. Komisija konstatuje da podnosilac žalbe traži, u suštini, da Komisija otkrije kršenje pošto EULEX nije preduzeo nikakve mere kako bi osigurao izvršenje odluke od strane Opštinskog suda u Uroševcu od 2002. god.
33. Mandat EULEX-a ne omogućava i ne ovlašćuje ga da sprovodi presude kosovskih sudova tako da pitanje izneto od strane podnosioca žalbe ne spada unutar sfere izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu.
34. Prema tome pitanje ne spada unutar sfere mandata Komisije, kao što je i formulisano u pravilu 25 u komisijinim pravilima o procedurama i u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu.
35. Međutim, Komisija ne može a da ne spomene da je Ustavni sud Kosova naveo u svojoj presudi od 18. decembra 2010. godine da izvršenje presude donete od bilo kog suda mora se smatrati kao sastavni deo prava na pravično suđenje koje je garantovano zakonom (vidi, između ostalog, ECHR, *Hornsby protiv Grčke*, presuda od 19. marta 1997. god., Izveštaji 1997-II, s. 510, para. 40). Sud je dalje tvrdio da bivši radnici u kompaniji nisu trebali da budu sprečeni da imaju koristi od odluke, što je postalo *res judicata*, a koja je doneta u njihovu korist.
36. Sud je dalje tvrdio da konačna obavezujuća sudska odluka u korist podnosioca žalbe mora biti sprovedena od strane nadležnih organa, tačnije od strane vlade Kosova i kosovske agencije za privatizaciju, kao zakonskog naslednika KPA-a. S'tim u vezi, Komisija može jedino da ponovi da trenutno odgovornost za preduzimanje mera, kako bi bili u skladu sa presudom Ustavnog suda, leži na kosovske vlasti. Na njima je da ispitaju koje mere, bilo zakonodavne ili administrativne, trebaju da se preduzmu kako bi osigurali saglasnost sa tom presudom i da razmotre obim, vremenski okvir i redosled sprovođenja tih mera.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA, JEDNOGLASNO,

smatra da nema nadležnosti da ispita žalbu ,

nalazi žalbu neosnovanom unutar značenja Pravila 29 (d) iz pravila procedura, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Antonio BALSAMO
Predsedavajući